

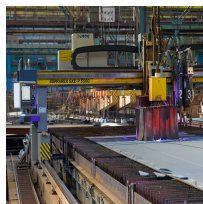
В. М. Белозеров

Залив

«ЗАЛИВ» – підприємство суднобудівної галузі промисловості. Підпорядк. Мін-ву пром. політики України. Засн. 1938 у м. Керч (нині АР Крим). Від 1994 – ВАТ «Суднобуд. завод “З.”». До 1941 підприємство здійснювало ремонт суден, будівництво торпед. катерів, під час 2-ї світової війни – ремонт і переобладнання суден, виробництво боєприпасів і озброєння для ВМФ. У післявоєнні роки «З.» виготовляв баржі та рибал. судна водотоннажністю 150–500 т. 1950 на заводі відкрито перші цехи – мех. та трубомідниц., добудовна набережна, а на поч. 1960-х рр. – блок корпус. цехів із комплексно-механізов. лініями, новий стапель, обладнаний кранами вантажопідйомністю 16–80 т і пуск. пристроєм на косякових візках вантажопідйомністю 2 тис. т, що дало змогу будувати судна більшої водотоннажності. 1964 створ. перший танкер дедвейтом 1,5 тис. т, 1968 розпочато виробництво танкерів водотоннажністю 22 тис. т із розділ. спуском на воду носової і кормової частин та з подальшим стикуванням корпусу на плаву. У 1970-х рр. збудовано сухий док із 6-ма кранами вантажопідйомністю 80 т і двома – 320 т, впроваджено автоматизов. лінію очищення та ґрунтування листів і профілів, автомат. упр. процесом плазм. різання металів. 1945–80 на підприємстві збудовано бл. 600 суден, зокрема й перший супертанкер типу «Крим» дедвейтом 150 тис. т (до 1979 збудовано 6 од.). 1980–96 «З.» будував середньотоннажні танкери типу «Панамакс» дедвейтом 65 тис. т з подвій. бортами та дном, військ. фрегати водотоннажністю 3,3 тис. т типу «Гетьман Сагайдачний», нафтоналивні танкери «Перемога» дедвейтом 68 тис. т (до 1996 випущено 16 од.), стаціонарні нафт. платформи для В’єтнаму, несамохідні баржі. 1988 на заводі побудовано перше в світі транспортне криголамне судно з атом. енергет. установкою «Північморшлях», обладнане ліхтер. краном вантажопідйомністю 500 т і розраховане на 1324 контейнери (74 ліхтери). Загалом у період 1960–80 обсяг продукції заводу становив 289 од. (зокрема 124 рибал. судна, 98 прикордон. бронекатерів, 6 фрегатів, 53 танкери, 6 супертанкерів тощо), а 1981–2000 – 45 од. (з них – 9 фрегатів, 16 танкерів, 11 барж, 7 бурових установок, 3 корпуси річк. контейнеровозів, 1 атом. ліхтеровоз). Від 1992 усі судна «З.» будує переважно на експорт, зокрема до Норвегії, Греції, Нідерландів, Іспанії, Великої Британії, РФ, Румунії тощо. Крім суднобудування, від 1998 підприємство виконує роботи з ремонту суден, а також випускає продукцію побут. призначення (меблі, фурнітура, газобалонне устаткування тощо). Нині завод щорічно здає в експлуатацію до 4-х корпусів суховантажів та

контейнеровозів дедвейтом переважно до 8 тис. т і ремонтує до 35-ти суден різного класу. Так, для нідерланд. замовників 2000–02 побудовано 5 корпусів багатоцільового суховантажу-контейнеровоза (дедвейт 5,7 тис. т), 2003–04 – 5 корпусів контейнеровоза дедвейтом бл. 7,7 тис. т. 2005 на заводі збудовано танкер продуктово-хімовоз дедвейтом 30 тис. т, 2009 – 2 універс. контейнеровози, один комбінов. суховантаж та одне судно, признач. для обслуговування нафтогаз. платформ. Вироб. потужності «З.» складають: сухий док для будівництва суден довж. до 340 м, шир. 54 м і вагою для спускання на воду до 50 тис. т; 2 горизонт. стапелі (будівництво суден довж. до 120 м, шир. 22 м і вагою для бокового спускання на воду до 2,5 тис. т); набережні глиб. 186 м (із краном вантажопідйомністю 80 т), 278 м і 240 м (2 крани – по 32 т, один кран – 50 т); власний порт тощо. Також у структурі заводу дочірнє підприємство «Залив-Порт», житл.-комунал. упр. тощо. При підприємстві діють лікув.-діагност. центр, поліклініка та їдальня. За сприяння підприємства у попередні роки в Керчі побудовано 3 житл. р-ни, Палаці спорту і культури, лікув.-оздоров. комплекс, базу відпочинку та поліклініку. Кількість працівників (2009) – 2227 осіб. Тривалий час підприємство очолювали: Є. Шапочников (1950–58), І. Алексєєв (1958–78), М. Волков (1984–97), від 2010 ген. дир. – М. Єрмак.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Залив / В. М. Белозеров// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14748>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).